

HoGent

Faculteit Bedrijf en Organisatie

Unikernels

Michiel De Wilde

Scriptie voorgedragen tot het bekomen van de graad van
Bachelor in de toegepaste informatica

Promotor:
Bert Van Vreckem
Co-promotor:
Jan Janssen

Instelling: Hogeschool Gent

Academiejaar: 2015-2016

2e examenperiode

Faculteit Bedrijf en Organisatie

Unikernels

Michiel De Wilde

Scriptie voorgedragen tot het bekomen van de graad van
Bachelor in de toegepaste informatica

Promotor:
Bert Van Vreckem
Co-promotor:
Jan Janssen

Instelling: Hogeschool Gent

Academiejaar: 2015-2016

2e examenperiode

Samenvatting

Voorwoord

Toen ik begon met programmeren had ik geen idee wat er gebeurde in de achtergrond van de computer. Ik starte met de simpele to-do-list applicaties om alles te leren over programmeren. Na een tijd kwam ik een black box tegen: het besturingssysteem. Vooral om servers sneller te laten werken en de techniek erachter te leren kennen begon ik aan een zoektocht. Linux was de startplek bij uitstek. Package managers en file systems waren de eerste concepten die mij met verstomming lieten staan. Toen ik meer en meer naar infrastructuur keek begon ik termen te leren en alle handige tips om ervoor te zorgen dat je server altijd beschikbaar is. Toen een paar jaar geleden Docker voor het eerst echt vaart maakte met containers was ik verbaasd. Ik dacht eerst dat dit nooit zou werken. Na een tijd heb ik wel het licht gezien en gebruikte ik containers meer en meer. Toen er gevraagd werd om een onderwerp voor mijn thesis dacht ik meteen en wat volgens mij de volgende stap is: unikernels.

Inhoudsopgave

1	Inleiding	5
1.1	Probleemstelling en Onderzoeksvragen	6
2	Methodologie	7
3	Virtualisatie	8
3.1	Hypervisor	9
3.1.1	Hosted Hypervisors	9
3.1.2	Bare-metal Hypervisors	9
3.2	Hardware Virtualization	10
3.3	Operating System-level Virtualization	10
4	Containers	11
4.1	Containers versus virtuele machines	11
4.2	Docker	12
5	Unikernels	13
5.1	Inleiding	13
5.2	Kernel	13
5.3	Library besturingssystemen	14
5.4	Single Address Space	15
5.5	Veiligheid	15
5.6	Just in Time	16
5.7	Andere voordelen	17
5.8	Productie	17
5.9	Hedendaags gebruik	17
6	Architectuur in een wereld van unikernels	19
6.1	Microservicers	19
6.2	Immutable Infrastructure	21

7	Experimenten	22
7.1	Vergelijking Implementaties unikernels	22
7.1.1	Inleiding	22
7.1.2	Criteria	22
7.2	Implementaties van moderne unikernels	24
7.2.1	ClickOS	24
7.2.2	HaLVM	25
7.2.3	Ling	26
7.2.4	Rumprun	27
7.2.5	MirageOS	28
7.2.6	IncludeOS	28
7.2.7	OSv	29
8	Conclusie	31

Hoofdstuk 1

Inleiding

De wereld is steeds in verandering. Dit is een zekere waarheid in de wereld van informatica. Kijk maar naar de veranderingen dat er gebeuren elke paar maanden op vlak van javascript frameworks. Best practices van vijf jaar geleden, kunnen bad practices zijn vandaag. Je moet mee met de deze stroom van veranderingen wil je relevant blijven. Dit is voor iedereen in uitdaging. In mijn mening is dit iets goed, blijven leren is een van de beste dingen die je kan doen.

Er zijn grote veranderingen aan het gebeuren op het vlak van infrastructuur. Een paar geleden was de een virtuele machine met een klassieke stack de normale gang van zaken. De verandering heeft hier ook voor veranderingen gezorgd. Een container was al een tijd een droom van vele mensen maar er was nog geen echte goede uitwerking. Tot Docker. Met Docker werden containers eenvoudiger om te gebruiken. Unikernels zitten nu in de situatie van containers vooraleer Docker opzetten kwam. Zal unikernels dezelfde revolutie ontketenen of zal het hand in hand kunnen leven met Docker? Docker heeft unikernel systems overgenomen begin vorige jaar en je kan de invloed al zien in hun releases.

Deze thesis focust niet enkel op unikernels. 1 Van de onderzoeksvragen gaat over de rol van systeembeheerder in de toekomst. Unikernels en Docker hebben een groot gevolg voor hun maar zijn nog andere factoren die een rol spelen zoals orchestration frameworks, registries, CI/CD en veel meer.

Ik zal mijn uiterste best doen om deze omgeving te beschrijven en aan te tonen wat er kan gebeuren in de toekomst maar er kunnen natuurlijk nieuwe technologieen te voorschijn komen. Dit is een antwoord op de onderzoeksvragen vanuit mijn standpunt en de huidige informatie beschikbaar.

1.1 Probleemstelling en Onderzoeksvragen

Unikernels zijn een nieuwe stroom binnen het landschap van besturingssystemen. We hebben al aangehaald dat containers de nieuwe werkwijze is wanneer men applicaties wilt ontwikkelen en schaalbaar wilt maken. Unikernels gaat nog een stap verder. De systeembeheerders moeten dus mee met containers en de veranderingen ondergaan. De vraag is welke veranderingen er zich zullen voordoen wanneer unikernels op de markt komen. Zullen de competenties van de systeembeheerder veranderen? Wordt het opzetten van applicaties meer en meer eenvoudiger of juist niet? We kunnen wel spreken over de opvolger van containers maar is deze al werkbaar in de toekomst? Wat is de impact op beveiliging, meer bepaald aspecten als beschikbaarheid, autorisatie, integriteit en vertrouwelijkheid van gegevens?

Hoofdstuk 2

Methodologie

Omdat unikernels een zeer theoretisch onderwerp is momenteel, werd er eerst een literatuurstudie uitgevoerd om de begrippen die meespelen binnen dit onderwerp te begrijpen. Veel technische begrippen vraagden om een extensieve kennis van het besturingssysteem. Het oplijsten van de virtualisatietechnologieën geeft een inzicht op het huidige landschap. Er zijn een aantal unikernel implementaties uitgelicht en daarbij werd vanuit bepaalde criteria 1 gekozen. Het opzetten van een applicatie met deze unikernel implementatie was een experiment om te bekijken hoe gemakkelijk men de overstap kan maken naar unikernels. Van de gekozen unikernel werd ook het ecosysteem bekeken om te zien hoe ze staan tegenover de huidige alternatieven. Verder werd er gekeken naar de technologieën en tools die we nodig hebben om unikernels te laten werken in productie. Dit alles zou een goed beeld moeten geven van het ecosysteem waarin de systeembeheerder zal werken.

Hoofdstuk 3

Virtualisatie

Vroeger was de tijd dat je een computer kon gebruiken beperkt. Vooral bij de eerste computers had men problemen om programma's en concepten uit te werken omdat de computer door meerdere mensen gebruikt werd. Een voorbeeld vanuit een situatie uit die tijd is het ontwikkelen van een programma. De source code van een programma werd manueel ingegeven en als een job in een queue gezet. Pas een paar dagen later kon men de resultaten bekijken. Als je een kleine schrijf- en/of logische denkfout maakte dan kon je opnieuw beginnen. De grootste bijdrage tot de ontwikkelsnelheid van programma's is de lengte van de feedbackcyclus: hoe snel kan je je programma testen laten werken. Dit leidt tot een verlies van tijd en dus geld.

Timesharing werd uitgevonden om het verlies van tijd te beperken. Bij timesharing konden de gebruikers inloggen op een console en zo computer gebruiken. Dit was een technische uitdaging. De computer zou van de ene context naar de andere moeten kunnen veranderen. Timesharing en verschillende gebruikers op 1 computer zou de basis vormen voor de moderne besturingsystemen. 1 Van de nadelen van timesharing is de isolatie van twee verschillende processen. Als er een kans bestaat dat ze elkaar kunnen beïnvloeden is dit een heel groot probleem.

Een besturingsysteem moet kunnen werken op verschillende soorten hardware. Om al deze hardware te ondersteunen moet er een standaard zijn waarop een besturingsysteem kan gebouwd worden. Dit zou betekenen dat veel van de complexiteit van het besturingssysteem naar de hardware zou verhuizen. Spijtig genoeg gebeurt dit nog altijd niet. Dit is 1 van de voornaamste redenen waarom de grootte van een OS tussen de 200MB en 1GB kan liggen. Een aantal besturingssystemen doen niet de moeite om de vele soorten hardware apparatuur te ondersteunen. Zij tonen de specificaties die een hardware apparaat moet hebben wanneer je het besturingssysteem wil gebruiken.

Doorheen de tijd werden computers meer krachtig en applicaties konden niet alle middelen van de computer ten volle benutten. Dit zorgde voor de creatie van virtual resources. Deze gingen de fysieke hardware simuleren om zo verschillende applicaties tegelijkertijd te laten werken op dezelfde virtuele machine. Zo worden de middelen van een fysieke machine optimaal gebruikt. De algemene term voor dit concept is virtualisatie. Bij het virtualiseren van een server gaat men een fysieke server opdelen in verschillende kleine en geïsoleerde delen. Deze delen kunnen dan gebruikt worden door verschillende gebruikers. De voordelen van het virtualiseren van een server zijn de volgende: financieel voordeel (men kan van 1 taak naar meerdere taken gaan op 1 server), het besparen van energie (minder servers gebruiken want ze worden beter benut), betere beschikbaarheid.

3.1 Hypervisor

Een hypervisor is een stuk software, firmware of hardware waarop een virtuele machine zich bevindt. De host machine zorgt voor de middelen zoals CPU, RAM, ... Elke virtuele machine die zich bevindt op de host machine zal dan gebruik maken van deze middelen. Doordat virtualisatie alomtegenwoordig werd in datacenters heeft het ervoor gezorgd dat de meeste logica ook meer kwam te liggen bij de hypervisor. Cloud computing komt zeer sterk opzetten en dit zorgt ervoor dat de meeste mensen niet in contact komen met hypervisors.

3.1.1 Hosted Hypervisors

Een hosted hypervisor zal zich bevinden op een het besturingssysteem van de host machine en heeft geen directe toegang tot de hardware. Dit heeft als voordeel dat de hardware niet zo belangrijk is maar zorgt voor een extra laag tussen de hardware en de hypervisor. Een goede regel is: "hoe minder lagen we hebben, hoe beter de performantie." Wanneer je een Ubuntu instantie hebt in een virtuele machine dan zal de computer de hypervisor zijn. De computer kan dan de virtuele machine beheren en veranderingen uitvoeren.

Voorbeelden van een hosted hypervisor zijn: Virtualbox en VMware Workstation.

3.1.2 Bare-metal Hypervisors

Een alternatief is een bare-metal hypervisor. Hierbij is er geen extra laag tussen de hardware en de virtuele machine. We hebben geen host besturingssysteem nodig omdat de hypervisor zich rechtstreeks bevindt op de hardware. Dit zorgt voor betere performantie, schaalbaarheid en stabiliteit.

3.2 Hardware Virtualization

De virtuele machine is een toepassing van de virtualisatie van de hardware. Een virtuele machine bevindt zich op een fysieke machine door gebruik te maken van een hypervisor. De nadelen van een virtuele machine als de kleinste eenheid is de schaalbaarheid en de veiligheid. Wanneer je je eigen server opstelde dan moet je een besturingssysteem kiezen. Meestal gaan we kiezen voor een Linux distributie. Daarna moet je de software installeren die ervoor zorgt dat de applicatie kan werken. Daaropvolgend moet je je server beveiligen. Het veranderen van de SSH-poort, zorgen dat de root-user niet te bereiken is. IPtables en firewalls opstellen. Voor dit te vergemakkelijken kunnen we gebruikmaken van een configuratie management tool (Chef, Puppet, Ansible...).

Meest bekende voorbeelden van bare-metal hypervisors zijn VMware ESXi, Microsoft Hyper-V en Xen.

3.3 Operating System-level Virtualization

Naast hardware virtualisatie kunnen we ook gebruikmaken van de virtualisatie van het besturingssysteem. Bij deze toepassing van virtualisatie gaan we de mogelijkheden van de kernel van het besturingssysteem gebruiken. De kernel van bepaalde besturingssystemen laat ons toe om meerdere geïsoleerde user spaces tegelijkertijd te laten werken. Dit zorgt ervoor dat er maar 1 besturingssysteem en een kernel zijn. De verschillende user spaces maken gebruik van CPU, geheugen en netwerk van de host server. Elke user space heeft zijn eigen configuratie omdat de user spaces op zichzelf staan en geïsoleerd zijn de andere user spaces. Tegenover hardware virtualisatie zal de besturingssysteem virtualisatie minder gebruik maken van het geheugen en de CPU omdat er maar 1 kernel is en niet meerdere besturingssystemen. Het opstarten neemt maar een fractie van de tijd in beslag tegenover virtuele machines. Deze user spaces worden ook wel containers genoemd.

Hoofdstuk 4

Containers

4.1 Containers versus virtuele machines

Het heeft een tijd geduurd vooraleer containers op de voorgrond treden. Het maken van applicaties werd meestal op de eigen machine gedaan omdat het opzetten van een werkomgeving soms te moeilijk was. Er was natuurlijk vagrant die het stukken gemakkelijker maakte maar dan nog voelde het aan als of er nog iets beter aankwam.

Lange tijd werd vagrant aangeraden omdat het opzetten van een werkomgeving veel tijd in beslag nam en de meeste applicaties eerder een monolitische structuur hadden. Hierbij bedoelen we een grote applicatie die alles doet tegenover verschillende applicaties die elk 1 ding doen.

Containers was het antwoord op veel van de moeilijkheden van de virtuele machine: het beter gebruiken maken van resources, eenduidige ontwikkelingsomgeving en vlugger kunnen ontwikkelen van applicaties. Dus we hebben twee mogelijkheden om applicaties te maken en te laten werken. Ofwel gebruiken we virtuele machines als de kleinste eenheid ofwel containers.

De container gebruikt resources van het besturingssysteem van de host. Dit zorgt ervoor dat een container vlugger kan gestart worden want het besturingssysteem moet niet opgestart worden. Bij virtuele machine moet men wachten tot het besturingssysteem opgestart is.

De omvang van virtuele machines tegenover containers is al besproken hiervoor. Een gevolg hiervan is dat men meerdere containers naast elkaar kan laten werken. De virtuele machine waarop de docker container werken kunnen dan beslissen hoeveel resources er aan wie worden gegeven.

Voor containers was het opzetten van een complexe applicatie met tientallen dependencies een heel moeilijk gegeven. Bij een container moet je gewoon de image downloaden en gebruiken. In deze container is alle configuratie al aanwezig en kan men gewoon starten zonder veel tijd te verspelen aan het configureren en installeren

van de applicatie en het besturingssysteem.

Omgekeerd kan men ook denken dat de developers niet meer moeten nadenken over het ondersteunen van meerdere systemen. 1 Container image kan gebruikt worden voor iedereen en als men veranderingen wil aanbrengen dan kan men verder op de container bouwen.

Als men wilt schalen met virtuele machines dan moet je meerdere besturingssystemen opzetten die worden beheert door een hypervisor. Elk besturingssysteem heeft een applicatie en zijn dependencies.

Bij containers delen ze het besturingssysteem en worden beheert door een container engine die zich bevindt op het niveau van het besturingssysteem. Ze delen ook een de kernel van de host en daarbij kan er ook voor gezorgd worden dat gemeenschappelijke dependencies gedeeld kunnen worden over meerdere applicaties. De container engine vervult dezelfde functie als de hypervisor bij virtuele machines.

Veiligheid kan een probleem zijn bij containers omdat ze nog niet lang in productie worden gebruikt. Hypervisor zorgen voor extra veiligheid bij virtuele machines omdat ze battle-tested zijn. Ze worden al gebruikt voor lange tijd door grote bedrijven die beveiliging hoog in het vandaag dragen.

4.2 Docker

Onderdelen van het begrip container bestonden al onder diverse vormen. FreeBSD had jail(1998). Google was begonnen met het ontwikkelen van cGroups voor de linux kernel. Het Linux Containers projects bracht veel van deze technologieën samen om te zorgen dat containers een realiteit konden worden.

Docker was het bedrijf dat de al de delen samenbracht onder een mooie interface en uitgebreid ecosysteem. Het werd veel gemakkelijker om containers te maken en distribueren. Docker zorgde ervoor dat veel van moeilijkheden van containers verdwenen of veel kleiner werden. Door veel van de componenten van het ecosysteem open te stellen konden ze rekenen op de steun van vele developers. Deze steun kon zijn in de vorm van het melden van bugs of het uitbreiden of verbeteren van huidige componenten.

Er waren andere formaten dan Docker zoals Rocket die het mogelijk maakte voor containers te maken. Maar door hun ecosysteem en de hulp van de open source gemeenschap hebben zijn ze de standaard geworden voor om containers te maken en te verspreiden.

In 2015 werd het Open Container Initiative opgericht. Veel van de grote spelers op vlak van containers zoals Docker, CoreOS, Microsoft en Google maken hier deel van uit. Ze willen een standaard voor containers vastleggen.

Hoofdstuk 5

Unikernels

5.1 Inleiding

Unikernels bestaan al lang onder verschillende vormen. Je kan dit zeggen van de meeste technologieën die zorgen voor grote veranderingen: eerst waren een paar projecten die uiteenlopende standaarden gebruikten en na verloop van tijd kwamen die samen. Het experimenteren met nieuwe software of in het algemeen met ideeën zorgt voor innovatie.

De eerste implementaties komen we tegen op het einde van de jaren 1990. Exo-kernel werd ontwikkelt door MIT en wou ervoor zorgen dat er zo weinig mogelijk abstractie de developers op te leggen en dat ze zelf over de abstractie moeten beslissen. Nemesis werd dan weer vanuit University of Cambridge ontwikkeld. Zij hadden eerder multimedia als het doel in hun achterhoofd.

5.2 Kernel

De kernel is het programma dat zich centraal bevindt in de computer. Het werkt rechtstreeks met de hardware van de computer. De kernel kan gezien worden als het fundament waar het hele besturingssysteem op steunt. Omdat het zo een belangrijke rol vervult in de computer is veel van het geheugen van de kernel beveiligd zodat andere applicaties geen veranderingen kunnen aanbrengen. Als er iets fout zou gaan met de kernel dan heeft dit rechtstreeks gevolgen op het besturingssysteem. Al de handelingen die de kernel uitvoert bevinden zich in de kernel space. Daartegenover hebben we alles wat de gebruiker uitvoert gebeurd in de user space. Het is van uiterst belang dat de kernel space en user space strikt van elkaar gescheiden zijn. Als dit niet zo zou zijn dan zou een besturingssysteem en tevens de computer onstabiel en niet veilig zijn. De kernel voert nog andere taken uit zoals memory management en system calls.

Als een applicatie wordt uitgevoerd dan bevindt die zich binnen de user space. Om het programma in werkelijkheid te kunnen uitvoeren moet men toestemming vragen

aan de kernel om deze instructies van het programma realiseren. Deze instructies moeten worden nagegaan of ze wel veilig zijn. Soms spreken we ook van memory isolation waarbij de user space en kernel space niet rechtstreeks met elkaar kunnen communiceren. Dit is voor nog veiliger te zijn. Om een applicatie uit te voeren moet er veel communicatie gebeuren tussen de onderdelen. Deze onderdelen kunnen zo laag als de hardware gaan tot de applicatie zelf.

5.3 Library besturingssystemen

Het meest gebruikte besturingssysteem waarop een web applicatie zich bevindt is een Linux besturingssysteem. Het meest bekende besturingssysteem voor servers is Ubuntu. Daartegenover hoor je ook dat Ubuntu zich wil begeven naar het grote publiek. Een gratis alternatief voor Windows zowaar. De editie dat je gebruikt voor je web applicaties is niet helemaal dezelfde als het windows-alternatief.

Maar als we er toch bijilstaan dan zijn er grote delen van een besturingssysteem die we niet nodig hebben voor grote applicaties. Doorheen de geschiedenis zijn er veel verschillende onderdelen nodig geweest om goed gebruik te kunnen maken van een besturingssysteem. Na een tijd zijn sommige onderdelen niet meer nodig. Het verwijderen van deze onderdelen brengt moeilijkheden mee. Sommige gebruikers hebben nog juist dat onderdeel nodig terwijl andere het niet meer nodig hebben. We kunnen ook niet zomaar delen verwijderen. Dit kan ervoor zorgen dat andere delen niet meer werken.

Er is een trend binnen containers dat je een container moet gebruiken die alles heeft wat je nodig hebt maar niets meer. Hoe kleiner de container hoe beter. Alpine is een Linux besturingssysteem dat zeer klein is (5 MB) maar beschikt over een package repository die zeer uitgebreid is. Dit maakt het het ideale besturingssysteem voor containers. Je kan starten met een kleine basis en alle onderdelen toevoegen die je nodig hebt. Dit zorgt voor betere performantie en een kleinere container.

Time-sharing is een onderdeel dat alleen nog maar nodig is in uitzonderlijke gevallen. Time-sharing zorgt ervoor dat de systeem en hardware componenten van de gebruiker worden afgeschermd. Een gebruiker die een programma liet werken zou een andere programma gestart door een andere gebruiker kunnen laten stoppen door een bepaalde instructie uit te voeren. Dit probleem is bijna niet meer voorkomend omdat hardware zo goedkoop is geworden en iedereen zijn eigen computer heeft.

Niet alleen hebben sommige delen geen nut meer maar sommige delen zullen ervoor zorgen dat de performantie van een besturingssysteem gehinderd wordt voor bepaalde taken. Het is dezelfde analogie als het gebruiken van een hamer voor alle klusjes die je moet doen. Het is niet omdat een hamer goed is om spijkers in hout te slaan dat je het moet gebruiken voor een boom om te zagen.

Als we kijken naar het voorbeeld van Alpine binnen containers kunnen we het

dezelfde weg opgaan. Library besturingssystemen neemt dit nog een stap verder. We starten dus van een nog lagere basis en we voegen alleen de delen toe die we nodig hebben. Library duidt op functionaliteit die je kan gebruiken in verschillende programma's of contexten.

Als we een web applicatie gaan bouwen dan moeten we kunnen communiceren met internet. Hiervoor bestaan verschillende netwerkprotocollen die je kan gebruiken. Wij hebben TCP nodig om te communiceren met internet. Bij alledaagse besturingssystemen zoals Ubuntu is dit al aanwezig. Omdat we starten vanaf nul moeten we deze zelf implementeren. Gelukkig zijn er libraries die we hiervoor kunnen gebruiken. Het verschil zit hem in de grote van het uiteindelijke besturingssysteem en zijn grotere varianten. De libraries en de applicatie worden dan gecompiled met de configuratie. Als resultaat heb je dan 1 binary die rechtstreeks op een hypervisor of de hardware kan werken. Je compiled de applicatie voor de omgeving waar hij zal werken en enkel daar zal hij werken. Dit is een verschil tegenover een container die minder afhankelijk is van de omgeving.

Doordat we zelf een applicatie opbouwen met enkel wat de applicatie nodig heeft zorgt dit voor een kleinere attack surface. De code dit uiteindelijk terecht komt op de server is veel minder groot.

5.4 Single Address Space

Wat een unikernel nog uniek maakt is dat de kernel geen concept heeft van een user space en kernel space. Alle processen bevinden zich dus in dezelfde omgeving. Dit zou problemen geven bij traditionele besturingssystemen. Maar we compileren de applicatie en zijn libraries en controleren of dat er zich geen problemen kunnen voordoen. Een voordeel dat we kunnen aanhalen is dat er geen communicatie moet gebeuren tussen de user space en de kernel space omdat ze niet bestaan. We zullen sowieso in problemen lopen wanneer we meerdere applicaties naast elkaar laten lopen of applicaties met veel functionaliteit. Dit is ook niet de manier waarop men unikernels moet gebruiken. In de laatste secties van dit hoofdstuk zullen we dit concept nog verder aanhalen.

5.5 Veiligheid

Het grootste verkooppunt van unikernels is veiligheid. Vulnerabilities en veiligheidsrisico's kunnen zorgen voor grote schade. De gebruikers vertrouwen hun informatie aan ons en wanneer dit vertrouwen geschaad word is dit niet goed. Web applicaties moeten veilig zijn maar andere sectoren zoals de banksector maken een obsessie van veiligheid.

Doordat cloud computing zo hard op de voorgrond treedt, komen er veel meer applicaties op het internet. Meestal zijn deze applicaties niet zeer goed beveiligd. Een

bijdrage daarbij is zeker ook dat de drempel veel lager wordt.

Veiligheid is soms zeer moeilijk te vinden wanneer we grote besturingssystemen gebruiken als basis voor onze applicaties. Deze besturingssystemen hebben zodanig veel onderdelen dat het heel moeilijk wordt om deze allemaal te controleren. Daar komen ook nog de combinaties van deze onderdelen bij.

Containers gebruiken een besturingssystemen als basis en door dit gebruiken ze ook de Linux kernel. De Linux kernel is niet resistent tegen bepaalde onveiligheden. Daartegenover starten unikernels met een heel minimaal gegeven en voegen toe wat de applicatie nodig heeft. Het schrijven van een exploit is ook veel moeilijker voor een unikernel omdat elke unikernel anders in zit.

Wanneer je bijvoorbeeld toegang hebt tot een container kan je gemakkelijk toegang krijgen tot de shell van de container en van alle kattenkwaad uithalen.

Wanneer een hacker binnendringt op een virtuele machine die een traditionele stack heeft dan kan hij tools installeren door de package manager te gebruiken en andere commando's om meer informatie te verzamelen. De server kan misschien geïnfecteerd worden met een virus. Dit scenario is veel moeilijker bij unikernels omdat veel van commando's weggenomen zijn en er geen package manager aanwezig is. De hacker zou al heel veel werk moeten leveren om de unikernel te infecteren omdat hij zelf de vulnerability zou moeten schrijven. Dan blijft er enkel nog de hypervisor over om te misbruiken. De onveiligheden van hypervisors zijn veel moeilijker uit te buiten omdat ze al een paar decennia in gebruik zijn van veel grote bedrijven.

Uitbreiden over TLS?

5.6 Just in Time

Network latency is een groot probleem wanneer de meeste services die u aanbied zich in de cloud bevinden. Dit maakt de applicatie zeer afhankelijk van de server. Wanneer de connectie met de server wegvalt kan de applicatie in uitzonderlijke gevallen nog werken of helemaal niet meer. De applicatie is rechtstreeks afhankelijk van de connectiviteit met de server. Zelf een slechte connectie kan zorgen voor problemen. De oorzaak van een slechte connectie kan een oorzaak van de server of de applicatie. We gaan er vanuit dat de applicatie en server goed geschreven zijn en dat er geen grote problemen liggen bij de infrastructuur.

De locatie van je servers tegenover de locatie van je gebruiker kan zorgen voor problemen. Je infrastructuur verspreiden over verschillende datacenters en nadenken over hun locatie kan hierbij een goede actie zijn. Maar wanneer je resources verbruikt in een datacenter dat weinig gebruikt wordt kan dit duur uitkomen. Het verbruik van de resources aanpassen aan de load van de server is een stap die al genomen wordt door vele cloud providers. Dan nog moeten er nieuwe instanties van jouw applicaties of servers worden opgestart. Dit alles kan meer dan een halve minuut duren. Sommige

soorten applicaties, zoals IOT en anderen, hebben constante connectiviteit nodig. Dit kan van zeer groot belang zijn. Unikernels kunnen hierbij helpen.

Het opstarten van een virtuele machine en alles in orde brengen om te werken kan 1 minuut of langer duren. Bij containers wordt dit veel minder omdat er geen besturingssysteem van nul moet worden opgestart. Unikernels neemt dit nog een paar stappen verder omdat men gewoon een binary moet uitvoeren op de hypervisor of hardware. De opstarttijd zal meestal minder dan een seconde innemen. Dit geeft ons een betere manier om de capaciteit aan te passen aan de load. Het opstarten van een unikernel kan sneller gebeuren dan de request naar de server toe. Kosten zullen hierdoor lager liggen.

5.7 Andere voordelen

De binary die gemaakt wordt wanneer de unikernel gecompileerd wordt zal zeer klein zijn. Omdat verschillende drivers zelf geïmplementeerd worden. Er moet ook niet in dezelfde mate als het besturingssysteem rekening gehouden worden met andere drivers. De hypervisor zorgt ook voor een stabiele interface en deze zorgt ervoor dat we geen uitgebreide drivers moeten schrijven om te zorgen voor compatibiliteit voor de verschillende hardware apparaten.

5.8 Productie

Veel van de commentaar op unikernels komt van de onmogelijkheid om in productie te bekijken wat er fout aan het gaan is bij een unikernel. Voor de developers is het soms gemakkelijker om een applicatie aan te passen in productie om te zien of een bepaalde bug wordt verholpen. Sowieso is dit geen best practice. Er moet uitgebreid getest worden in development cycle om fouten/bugs tegen te gaan. Wanneer er dan toch iets fout gaat in productie dan zal men de situatie proberen na te bootsen en dan applicaties aan te passen om zo de fout/bug op te lossen. Het terugzetten van een oudere versie van de applicatie kan helpen om de gebruikers geen ongemak te voorzien en tevens meer tijd te hebben om bepaalde bugs op te lossen.

5.9 Hedendaags gebruik

Unikernels kunnen gebruikt worden in uiterst uitzonderlijke use cases momenteel. Hetzelfde zal je vinden bij containers vooraleer zij op de voorgrond treden. Elke technologie zal dit ondergaan omdat iets gemakkelijker maken en veralgemenen tijd kost. Maar we hebben gezien uit de geschiedenis van besturingssystemen dat we sommige concepten

niet moeten blijven gebruiken. Als unikernels een groter publiek kunnen dienen zonder hun voordelen te verliezen dan zou het een groot succes kunnen worden.

In het volgende hoofdstuk zullen we bekijken welke concepten en tools de systeembeheerder zal tegenkomen in een toekomst met unikernels. Veel van deze concepten komen we ook nu tegen bij containers.

Hoofdstuk 6

Architectuur in een wereld van unikernels

6.1 Microservicers

De laatste 20 jaar werd er meestal 1 grote applicatie gemaakt die alle functionaliteit op zich nam. Deze soort van applicaties zijn simpel te maken tot een bepaalde punt. Een applicatie die alle zeer groot is en veel functionaliteit heeft noemen we een monoliet of monolith in het Engels. De architectuur waarin deze soort applicaties voorkomen noemen we monolithic architecture.

Het probleem bij monolithic architecture is dat het in begin simpel is om functionaliteit toe te voegen. Maar na een tijd wordt de applicatie zo groot dat de complexiteit snel stijgt. Nieuwe developers die de applicatie niet kennen moeten een paar weken de applicatie verkennen. Dan pas kunnen ze beginnen met nieuwe functionaliteit te schrijven. Schaalbaarheid is een moeilijkheid waar men ook tegenloopt na een tijd. Sommige componenten van een applicatie moeten meer kunnen verwerken dan andere of hebben meer nog nodig van een bepaalde resource. Het schalen van deze componenten is enkel mogelijk door een nieuwe instantie toe te voegen van de hele applicatie.

Wanneer een bepaald deel van een applicatie een bottleneck wordt dan bestaat de mogelijkheid om deze te herschrijven en te optimaliseren. Maar soms moet een deel van een applicatie gewoon veel meer kunnen verwerken dan een ander deel.

Iets waar veel tegen gezondigd wordt bij het programmeren is het opofferen van de kwaliteit van code om functionaliteit vlugger klaar te hebben. Een monoliet heeft een grotere kans voor om dit tegen komen dan andere soorten architectuur.

Door de opkomst van containers is een ander soort architectuur in het oog gesprongen: microservices architecture. Hierbij gaan we conventionele applicaties opsplitsen in verschillende services. Deze microservices kunnen we bekijken als deelapplicaties die

één verantwoordelijkheid hebben.

Microservices is een concept dat al langer bestaat maar dit is de uitgesproken oplossing voor dit fenomeen. De applicatie opsplitsen in componenten met 1 verantwoordelijke zorgt ervoor dat het veel beter te schalen is. Als je een applicatie hebt met al de functionaliteit in dan zou je een nieuwe virtuele machine moeten opzetten. Dit is niet schaalbaar. Bij een microservices architecture zal je een nieuwe microservice opstarten. Dit vraagt natuurlijk wel om een nieuwe manier van werken.

Bij microservices zal men eerder de topologie moeten kennen van het probleem. Starten met het gebruiken van microservices architecture wanneer men het domein niet goed kent vraagt om problemen. Een monolithische architecture zal beter kunnen reageren op dit probleem. Als men later het domein kent kunnen we een microservices architecture gebruiken. Hiervoor moet men de monoliet modulair schrijven. Modulariteit is een vanzelfsprekende bouwsteen binnen programmeren dus we kunnen hiervan uitgaan.

De microservices moeten goed met elkaar werken en er moet consistentie bewaard worden over alle microservices.

Het voordeel van microservices architecture is dat de microservices apart van elkaar gescheiden zijn. Het gebruik van een nieuwe technologie of framework is opeens niet zo een groot probleem meer.

Deployment is een relatief groot probleem bij monolithic architecture. Bij deze soort architecture moet men de applicatie vervangen op een moment dat ze niet veel gebruikt word. Tijdens de nacht of het weekend is een voorbeeld van zo'n project. De moeilijkheid van dit soort deployments zorgt ervoor dat grote releases veel meer voorkomen. Het testen van een applicatie kan maar zoveel doen en bijna altijd zijn er nog grote ongemakken die voorkomen in productie. Het vinden van deze bugs kan eem moeilijk gegeven zijn. Microservices architecture laat toe om frequenter deployments te doen want men verandert maar een klein deel van het geheel. Ongemakken zijn veel vlugger te vinden omdat het probleem beperkt is tot het deel dat gedeployed is.

Het devOps team krijgt ook meer werk omdat ze nu tientallen microservices moeten beheren in plaats van één grote applicatie. Het beheren van deze microservices en hun logs wordt een belangrijk doel voor het devOps team. Men kan zeggen dat deze microservices veel simpeler zijn om te verstaan omdat hun functionaliteit beperkt is. Sommige halen aan dat het de complexiteit die we niet meer tegenkomen in de applicatie nu terechtkomt bij het samen laten werken van de microservices.

Een devOps cultuur waarbij iedereen betrokken is met het maken en opzetten van software wordt bijna verplicht. Veranderen van cultuur kan heel moeilijk zijn in gevestigde bedrijven. Microservices architecture is een puzzel is die in elkaar moet passen. Je moet goed doordacht te werk gaan en je visie naar de toekomst toe ook in het achterhoofd houden.

6.2 Immutable Infrastructure

Unikernels vraagt ook een verschuiving van de manier dat we over infrastructuur denken. Immutable infrastructure is een opkomende gedachtengang. We gaan geen enkele verandering aanbrengen aan applicaties die zich in productie bevinden. Als er een probleem is dan gaan we een nieuwe unikernel maken en deze in productie laten treden terwijl de andere wordt neergehaald. Je kan dit al zien bij sommige cloud providers die werken door middel van een git push om de voormalige versie te vervangen. Dit zorgt voor een betere veiligheid en de hele cyclus van development naar productie wordt veel kleiner.

We gaan dan ook meer naar het model van rolling updates. Rolling updates wordt al gebruikt bij sommige Linux distributies. Hierbij gaan we niet spreken van grote updates waarbij er een lijst van functionaliteit wordt uitgebracht op 1 moment. We gaan updates op gelijk welke tijd uitbrengen zonder de distributie te breken. Er gaan dus meer kleinere updates zijn en veiligheidsmaatregelen kunnen veel vlugger getroffen worden.

We moeten opletten dat we niet zonder nadenken nieuwe systemen opzetten dit kan leiden tot een hoop die heel moeilijk op te ruimen.

Een nieuw gegeven is ook dat we infrastructuur meer zullen benaderen zoals we programmeren. Dit doen we door de infrastructuur uitermate te testen en herhaalbare patronen te gebruiken. Ook zullen we de configuratie van servers bijhouden in version control. Door dit te doen kunnen we een beeld krijgen wat er gebeurt met de infrastructuur door de tijd heen. Dit geeft de devOps de mogelijkheid om problemen terug te leiden naar 1 verandering. Het is belangrijk dat er steeds kleine veranderingen gebeuren zodat we problemen gemakkelijker kunnen herleiden naar 1 oorzaak. Gebruik maken van version control zal niets uitmaken wanneer je tientallen veranderingen bundelt in 1 verandering.

Een trend dat we zeker zien en dat zich zal blijven doorzetten is het lenen van programmeer principes in de wereld van infrastructuur. Dit komt doordat het programmeren het meest geëvolueerd is door de jaren en ook met grotere problemen meestal heeft moeten werken.

Hoofdstuk 7

Experimenten

7.1 Vergelijking Implementaties unikernels

7.1.1 Inleiding

In het hoofdstuk over unikernels zijn er een aantal moderne implementaties van unikernels aangehaald. Uit deze implementaties zal er één worden gekozen om het ecosysteem en mogelijkheden van deze implementatie te bekijken. Hierbij zijn er veel verschillende criteria die we kunnen aanhalen. In volgende sectie zullen we de criteria beschrijven en hoe we ze een score geven.

7.1.2 Criteria

Implementatie programmeertaal In welke programmeertaal is de implementatie geschreven?

Hypervisors Hypervisors zijn een groot deel waarom unikernels gekozen worden. De meest gebruikte unikernels zijn beschikbaar op een aantal hypervisors. Sommige unikernels specialiseren zich in een hypervisor om gebruik te maken van de mogelijkheden van de hypervisor.

Ondersteunde programmeertaal Misschien is dat wel de grootste factor bij het kiezen welke unikernel eruit komt voor het experiment. Het is gemakkelijker om een bepaalde implementatie te gebruiken wanneer je kan kiezen uit een aantal populaire programmeertaal. Als je een microservice wilt schrijven in een andere programmeertaal zou het wel handig zijn om bij dezelfde implementatie van een unikernel te blijven.

Documentatie Wanneer een developer vlog van start kan gaan met een implementatie, zorgt dit voor een betere ervaring voor de developer. Niet alleen de basis is

van belang maar ook hoe je meer geavanceerde situaties moeten worden aangepakt. Documentatie is volgens velen het meest belangrijke onderdeel van een open-source project.

Tools Bestaat er een intuitive cli interface die we kunnen gebruiken voor onze applicatie.

Packages Bestaan er groot aantal packages die we kunnen gebruiken voor drivers te installeren? Bestaat er een package management systeem dat we kunnen gebruiken om onze dependencies te beheren?

GitHub stars Hieruit kunnen we opmaken hoeveel mensen het in de gaten houden of hoe populair is.

Naam	Taal implementatie	Hypervisor	Ondersteunde talen	Docs	Tools	GitHub
ClickOS	C/C++	Xen	bindings	5	7	243
HaLVM	Haskell	Xen	Haskell	10	10	665
Ling	C/Erlang	Xen	Erlang	10	10	523
Rumprun	C	hw, Xen, POSIX	C, C++, Erlang, Go, ...	10	10	469
MirageOS	OCaml	Xen	OCaml	10	10	657
IncludeOS	C++	KVM, VirtualBox	C++	10	10	1341
OSv	C/C++	KVM, Xen, ...	JVM	10	10	2121

De uitleg voor de bovenstaande tabel wordt verder uitgelegd in de volgende sectie.

7.2 Implementaties van moderne unikernels

7.2.1 ClickOS

Implementatie programmeertaal : C/C++

Hypervisors : Xen

Ondersteunde programmeertaal : ondersteund door bindings

Documentatie : 5

Tools : 7s

GitHub stars : 243

Deze implementatie van een unikernel komt van Cloud Networking Performance Lab.

De applicaties waarvoor ClickOS wordt voor gebruikt zijn middleboxes. Een middle-box is een netwerk apparaat dat netwerktrafiek kan omzetten, filteren, inspecteren of manipuleren. Voorbeelden hiervan zijn firewalls en load balancers. We starten met een modulaire software router waarop je onderdelen kan toevoegen. Deze werkt op MiniOS. MiniOS is beschikbaar met de Xen hypervisor. Vroeger zat de laag die alles regelde met de netwerk trafiek eerder bij de hardware, maar je kan dus ook je eigen implementatie schrijven om veel van functionaliteit van de hardware over te nemen. Dit zorgt voor een implementatie die veel efficiënter is. De resulteerde unikernel is rond de 6MB groot, starten op rond de 30 milliseconden en kunnen snel gebruikt worden 45 microseconden. Bij snel gebruikt bedoel ik dat ze worden toegevoegd om netwerk trafiek te verwerken.

De use cases waarbinnen ClickOS kan gebruikt worden is redelijk beperkt. Dit is niet zo zeer een slecht gegeven, maar het is beter als we een implementatie gebruiken die meer algemeen te gerbuike is. Hun documentatie over ClickOS is verwarrend. Het was een tijd zoeken welk programmeertalen ze ondersteunen. Uiteindelijk werd gevonden dat ze swig gebruiken voor hogere talen te integreren met C. Swig zal een wrapper maken maken die de twee delen met elkaar zal verbinden.

Cosmos is de toolchain dat gebruikt word. Het maakt het simpeler om te developen en interactie met de gebruiker te verbeteren. Voor cosmos, zou je zelf de bindings moeten definiëren dus dit zorgt voor minder werk voor de gebruiker.

ClickOS verwijst naar zijn packages als elements. Die elements voeren in bepaalde actie uit. Dit zijn hele kleine stukken functionaliteit. Er zijn om en bij 300 elementen aanwezig. Het is ook niet moeilijk om zelf elementen te schrijven.

7.2.2 HaLVM

Implementatie programmeertaal : Haskell

Hypervisors : Xen

Ondersteunde programmeertaal : Haskell

Documentatie : 8

Toolchain : 6

GitHub stars : 665

HaLVM wordt ontwikkeld door Galios. Zij zijn een software development agency dat unikernels al een tijd in productie gebruikt.

De programmeertaal waarin de unikernel van HaLVM wordt geschreven is Haskell. Haskell is een functionele programmeertaal met een zeer uitgebreid type system. Door te focussen op één taal

Het werd ontwikkeld met als doel voor besturingssysteem componenten snel te maken en te testen. Maar na een tijd is het geëvolueerd naar andere use cases.

Bij HaLVM gaan we Xen als omgeving gebruiken. Er is een integratie met de Xen hypervisor waarop de core library van HaLVM op rust. Er bestaat ook een communications library die bestaat uit Haskell File System en Haskell Network Stack. Deze library kan gebruikt in de meeste gevallen als je een netwerklaag nodig hebt. Als we meer mogelijkheden nodig hebben voor de applicatie dan gaan we modules toevoegen. Ze hebben verder een ecosysteem uitgebouwd om het gemakkelijker te maken voor developers om hun eigen modules te bouwen.

De werkwijze is de volgende: eerst schrijf je best zoveel mogelijk functionaliteit als een normaal Haskell programma. Daarna kan je het programma beginnen refactoren om te gebruiken op HaLVM. Dit kan niet gemakkelijk zijn want er zijn maar beperkte mogelijkheden om te debuggen op HaLVM.

Er wordt gebruik gemaakt van de standaard Cabal toolset van Haskell zelf. Cabal neemt het maken en ophalen van packages op zich. Dit geeft beperkte functionaliteit voor HaLVM zelf en er zou nog een uitgebreide tool voor HaLVM zijn.

HaLVM heeft zelf uiterst goede documentatie met een groot aantal voorbeelden. Die voorbeelden zijn heel gemakkelijke applicaties tot beginnende complexe applicaties.

Zoals in de meeste gevallen moet de compiler van Haskell worden aangepast om rechtstreeks te kunnen werken op de Xen hypervisor. Het is ook geen probleem om andere Haskell libraries in de code te gebruiken.

Het wordt gebruikt door Galios in productie en dit maakt het gemakkelijk om vragen te stellen. De GitHub repository waar de applicatie zich op bevindt is redelijk actief.

7.2.3 Ling

Implementatie programmeertaal : C/Erlang

Hypervisors : Xen

Ondersteunde programmeertaal : Erlang

Documentatie : 4

Toolchain : 10

GitHub stars : 523

Ling is een Erlang virtuele machine die kan werken op Xen. Het bedrijf achter Ling is Cloudozer. Ze hebben al meerdere language runtimes gemaakt die rechtstreeks op Xen werken. Ling is open source maar de rest van tools zijn niet open source. Wanneer je problemen met het ecosysteem moet je support contacteren van Cloudozer.

Zoals bij HaLVM moet eerst de applicatie geschreven worden in Erlang. De package manager die gebruikt wordt met Erlang is Rebar, dit is de standaard Erlang package manager. Na het omzetten van de applicatie naar een Xen image zou de applicatie moeten werken.

Railing is een tool die meegeleverd is met Ling die je toelaat om erlang on Xen images te maken. We gebruiken ook xl utility van Xen om domeinen te beheren. De focus van Erlang on Xen was xen in het begin. Met het uitbrengen van LING is het mogelijk geworden om ports te maken voor andere omgevingen. Dat heeft het mogelijk gemaakt om het te laten werken op ARM. De omgeving ARM is vooral te vinden in IOT en mobiele applicaties. Unikernel kunnen handig zijn op deze servers omdat ze soms te klein zijn voor een groot besturingssysteem. De ruimte die je wint bij een unikernel kan hierbij helpen. Verder opent dit ook de mogelijkheid voor de unikernels van LING op bare-metal te laten werken.

De documentatie laat zeker de wensen over. De voorbeelden zijn niet uitgewerkt en het heeft een tijd geduurd voor ik andere tutorials vond. Het was zeer frustrerend om uitgebreide informatie te vinden over Ling en Erlang on Xen. Deze tutorials waren ook niet uitgebreid. Bij het bekijken van de GitHub repository kunnen we zien dat er niet veel aan gewerkt wordt.

7.2.4 Rumprun

Implementatie programmeertaal : C

Hypervisors : hw, Xen, KVM

Ondersteunde programmeertaal : onder meer C, C++, Erlang, Go, Javascript, Python, Ruby

Documentatie : 10

Toolchain : 10

GitHub stars : 469

Rumprun gebruikt rump kernels om een unikernel te maken. Deze rump kernel wordt samengesteld uit componenten afkomstig van NetBSD. NetBSD is een groter besturingssysteem maar zit modulair in elkaar dus dit kunnen we gebruiken om een rump kernel te maken. De rump kernel wordt dan samen met de applicatie verpakt om gebruikt te kunnen worden in verschillende omgevingen.

De toolchain rond de rumprun kernel maakt het gemakkelijker om je applicatie te maken of om te zetten naar een unikernel.

Er zijn verschillende soorten unikernels. Sommige unikernels specialiseren op basis van programmeertaal en andere op basis van omgeving. Sommige doen zelf beide. Rumprun is hierbij flexibel. Het kan werken op de meeste besturingssystemen die een POSIX applicatie interface openstellen en bijna alle besturingssystemen hebben dit soort interface.

Er wordt ook aangehaald in hun wiki, dat wanneer je een applicatie hebt die specifiek geschreven is om op een programmeertaal-gebaseerde unikernel en jouw omgeving ondersteunt, dat je best die oplossing gebruikt. Als dit niet het geval is dan kan een rumprun kernel een goede oplossing zijn.

De rump-run packages zijn implementaties van drivers en technologieën die je kan toevoegen aan rumprun kernel. Er zijn een groot aantal packages die je kan gebruiken en de meest bekende zijn zeker aanwezig. Het spijtige is wel dat er nog geen packaging systeem aanwezig is. Dit zou er wel voor zorgen dat er gewerkt kan worden met dependencies en versies van packages. Een packaging systeem maken is natuurlijk geen simpele opdracht en moet eerst goed uitgedacht worden voor het uitgebracht word.

De programmeertalen die ondersteund zijn, zijn de volgende: C, C++, Erlang, Go, Javascript(node.js), Python, Ruby en Rust. De keuze tussen de programmeertalen zorgt voor een groot voordeel tegenover andere unikernels.

7.2.5 MirageOS

Implementatie programmeertaal : 10

Hypervisors : 10

Ondersteunde programmeertaal : 10

Documentatie : 10

Toolchain : 10

GitHub stars : 10

We kunnen zeggen dat het voor een deel allemaal begon bij MirageOS. Hun paper over unikernels en MirageOS wakkerde veel interesse aan rond unikernels.

Mirage is een cloud besturingssysteem gemaakt voor veilige en netwerk applicaties met een hoge performantie te maken op verschillende platformen.

De programmeertaal dat je moet gebruiken voor een MirageOS applicatie te maken is OCaml. OCaml is de algemene implementatie van de Caml programmeertaal. OCaml laat toe om object georiënteerd te programmeren met Caml. Het wordt extensief gebruikt door facebook. Deze taal is niet heel erg bekend en dit kan ervoor zorgen dat het niet veel tractie heeft.

De applicatie kan geschreven worden op een Linux of Mac OSX machine en zal later gecompileerd in een exokernel. Deze applicatie kan dan werken op een Xen hypervisor.

MirageOS bestaat al een tijd en heeft een groot aantal libraries ter beschikking. Het heeft een uitstekende toolchain voor het compileren van applicaties en het debuggen van de resulterende unikernel. Debuggen kan soms tot problemen leiden bij unikernels want men kan niet zelf in de unikernel kijken. Dit komt omdat de unikernel geen shell heeft. De debug optie kan helpen voor het testen van unikernels. De resulterende unikernel kan ook werken op ARM-based apparaten. Dit betekent dat we het kunnen gebruiken voor mobiele en IOT applicaties.

Verder zijn er ook tools dat we werkende MirageOS unikernels kunnen beheren. Dit is onder de vorm van extensies op Xen. Het nagaan van de veiligheid van een extensie die men toevoegt aan Xen moet wel altijd worden gedaan.

7.2.6 IncludeOS

Implementatie programmeertaal : 10

Hypervisors : 10

Ondersteunde programmeertaal : 10

Documentatie : 10

Toolchain : 10

GitHub stars : 10

IncludeOS is gemotiveerd door het paper "Maximizing Hypervisor Scalability using Minimal Virtual Machines". Het onderscheid tussen een minimale virtuele machine tegenover een unikernel is zeer klein. Daarom worden beide termen afwisselend gebruikt. Net zoals ClickOS moeten de applicaties geschreven worden in C++.

Ze zorgen voor een bootloader, standaard libraries, modules voor drivers te implementeren en een build- en deploysysteem. Het is simpel om applicaties te maken voor deze unikernel. Je moet enkel een dependency toevoegen aan je applicatie. Dan kan je je applicatie worden omgezet naar een unikernel. Er verandert dus niet veel voor de developers zelf. Dit zorgt voor een vlotte overgang en is zeker belangrijk wanneer men kiest voor minimale applicaties te maken.

Het laten van meerdere processen op een unikernel van includeOS is niet mogelijk. Dit kan sommige developers afschrikken. Het gebruik van microservices is nog niet wijdverspreid en kan een factor zijn in het selecteren van een unikernel. Enerzijds gaan bedrijven nooit bij unikernels komen wanneer de architectuur geen microservices bevat. Er zijn ook geen race conditions mogelijk omdat er maar 1 proces mogelijk is.

Er zijn geen plannen om hogere programmeertalen zoals Javascript te ondersteunen. Het zou een goede extra zijn voor meer developers te overtuigen. Ook is IncludeOS niet POSIX compliant en dit kan voor problemen zorgen wanneer ze extra functionaliteit willen toevoegen.

Als omgeving focussen ze KVM en virtualbox. Hier is het dus gemakkelijk om een unikernel te testen op je eigen machine. Als je services schrijft in C++ dan is IncludeOS een zeer goede keuze. Je kan veel informatie vinden op hun GitHub repository. Pas wel op met alle mogelijkheden die hebt omdat er geen bescherming is van jezelf.

7.2.7 OSv

Implementatie programmeertaal : 10

Hypervisors : 10

Ondersteunde programmeertaal : 10

Documentatie : 10

Toolchain : 10

GitHub stars : 10

De meest uitgebreide unikernel vanuit mijn oogpunt is OSv. Ze ondersteunen een groot aantal programmeertalen. Waaronder Java, Ruby, Javascript, Scala en vele anderen. Hierbij moeten wel vermelden dat de implementaties van Ruby en Javascript in java zijn geschreven. Rhino en JRuby zijn de namen hiervan. Het is simpel om deze programmeertalen toe te voegen wanneer je Java als taal al ondersteunt. Er is wel werk aan de gang voor de native ondersteuning te voorzien voor deze talen.

Verder kan je deze unikernels laten werken op veel omgevingen: VMware, VirtualBox, KVM en Xen. Het is een indrukwekkende lijst van hypervisors die je kan gebruiken. Dit kan ook ervoor zorgen dat je niet vast ziet op 1 omgeving. Er wordt gewerkt om ondersteuning te bieden voor ARM-based apparaten.

Zoals IncludeOS voorheen is OSv geschreven in C++.

Voor het beheren van een OSv instance kan men gebruik maken van de GUI. Bij de meerderheid van unikernels is informatie krijgen door middel van een GUI onmogelijk. Extensies met de hypervisor kunnen hierbij helpen maar dan nog laat de UX de wensen over. De GUI is gebouwd op een REST API die de componenten van OSv openstellen. Dit komt overeen met de manier hoe docker hun componenten werken. Deze componenten stellen een API open waar de tools verder opgebouwd kunnen worden. Er is zelfs een API specificatie die je kan bekijken op je eigen machine.

OSv ondersteunt Amazon Web Services en Google Container Engine als cloud providers. Het is uitzonderlijk dat een unikernel zoveel informatie heeft over hoe je het moet gebruiken. Er is documentatie over cloud providers, hypervisors, hoe je OSv moet gebruiken, hoe je applicaties moet omzetten naar OSv en hoe je aan development voor OSv kan doen.

Hoofdstuk 8

Conclusie

Bibliografie

Lijst van figuren

Lijst van tabellen